

359

Προίκα

199^τ

/ Έβγαλμένο από Μαργαρίτα.

Φ. 205

/ [+ Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 22/
εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Μαργαρίτας / [θυγα]τρὸς ποτὲ Μιχελέττου Μπάνγγαλου
ἐδῶ παρὼν ἡ μητέρα τῆς ἡ κερά Νικολέτταν σῶα καὶ ὑγιή εἰς ὃ / [λ]ες τῆς τίς
αἰσθήσεις λέγοντας πῶς ἐπειδὴ καὶ ἡ θυγατέρα τῆς ἡ ἄνωθεν κερά Μαργαρίταν
καὶ νὰ / [τᾶ]χην τὰ ἴδια σπίτια ὅπου τῆς τᾶδωσεν ἡ αὐτὴν μητέρα τῆς ἀπὸ περα-
σμένους καιροὺς καὶ ἔδωσέν τῆς τα/χαλασμένα καὶ ἔρημα, ἡ δὲ αὐτὴν κερά Μαργα-
ρίτα τὰ ἔκτισεν καὶ ἀνακαίνισέν τα καθὼς εὐρί / σκουνται τὴν σήμερον πλὴ ἡ ἄνω-
θέν τῆς μητέρα μὴ ἔχοντάς τῆς κανένα γράμμα διὰ τὰ αὐτὰ σπίτια / καμωμένον
τῶριν τὴν σήμερον μὲ ἴδιάν τῆς βουλή καὶ μὲ καλήν τῆς ὀρεξιν τῆς τὰ σιγουράρειν
καὶ λέγειν πῶς νᾶ / ναι ἐδικά τῆς μὲ τὴν εὐχὴν τῆς νὰ τὰ ἔχην καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζην
καὶ νὰ τὰ κυριεύην ὡς σπίτια ἐδικάν τῆς / καὶ κτίριάν τῆς ὅπου ἐξόδιασεν καὶ ἀνα-
καίνισέν τα. Ἀκόμη δίνει τῆς καὶ τὸν ἀγέρα ἀπάνω τῶν ἰδίων σπιτι / ῶν ἡγου τὴν
κάμαραν νὰ εἶναι ἐδικὴν τῆς νὰ τὴν ἐκτίσῃ σὲ ὅ,τιν τῆς κάνει χρεία καὶ νὰ τὴν ἐστε-
γάσῃ νὰ τὴν / ἐτελειώσῃ καθὼς θέλει ἀτὴ τῆς, τὴν ὁποία τῆς τὴν ἐδίνει διὰ πουρ-
κίν τῆς νὰ τὴν ἔχην καὶ νὰ τὴν ἐκυριεύην / καὶ νὰ τὴν ἐξουσιάζην ὡς σπίτιν ἐδικόν
τῆς καὶ πουρκίν τῆς καὶ τοῦτον διὰ πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνες ὅπου / τῆς ἐγνω-
ρίζειν καὶ ὅπου τὴν ἔχειν εἰς τὸ σπίτιν τῆς καὶ πορέβγει τῆς ἀπὸ ὅλα τὰ χρειαζό-
μένα καὶ ἔτζι / θέλει ὅτιν τὰ αὐτὰν σπίτια ἀνώγια καὶ κατώγια νὰ εἶναι ἐδικάν τῆς
καὶ ἀπὸ κανεὶ νὰ μὴν ἔχην κα / νέναν ἐνμπόδιον μήτε ἀπὸ ἐδικὸν μήτε ἀπὸ ξένον
ἀλλὰ αὐτὴν νὰ τὰ κυριεύην ὡς νοικοκυρά καὶ ἐ / ξουσιάστρα καὶ πάλι ἡ αὐτὴν κερά
Μαργαρίταν ὡς καλὸ παιδὶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς μάνα νὰ τὴν / κοιτάζην καὶ νὰ τὴν
ἐκυβερνᾷ σὲ κεῖνο ὁπούθελε ἐμπορεῖ καὶ ὅπου εἶναι τῆς δυνάμῆς τῆς καὶ τὰ ἐξῆς.
Τὰ / ὁποῖα σπίτια εἶναι ἀντίκρυ τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ σύνμπλια
τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς / Μαροῦς τῶν σπιτιῶν καὶ ἐπειδὴ καὶ ὄντες τᾶχεν εἰς τὸ χέριν
τῆς ἡ ἄνωθεν κερά Νικολέττα ὅλα τὰ σπῖ / τια ἐτρατάριζεν νὰ τᾶχη ὅλα ἓνα ἡγου
τίς κάμαρες καὶ εἶχεν θεμελιωμένη πορτοπούλα νὰ μπαί / νη καὶ εἰς τὸν ἄλλον
ἀγέραν τῆς κερά Μαροῦς τῶρι ἐπειδὴ καὶ νὰ δώνη τῆς κερά Μαργαρίτας τὸν ἄνωθεν
ἀ / γέρα τῆς κάμαρας τῆς λέγειν νὰ σφαλίσῃ καὶ νὰ κτίσῃ τὴν αὐτὴν πορτοπούλα
νὰ εἶναι χώρια τῆς / Μαροῦς καὶ χώρια τῆς Μαργαρίτας καὶ ἡ σκάλα τῆς Μαροῦς
εἶναι ἀπὸ μέσαν ἀπὸ τὸ σπίτιν τῆς νὰ ἀνε / βαίνην ἀπάνω εἰς τὴν κάμαράν τῆς καὶ

νά μὴν πατζάρην μία τὴν ἄλλη ἀδελφὴν ἀλλὰ πᾶσα μία / νὰ ὀρίζην τὰ ἐδικὰν τῆς
λέγοντας ἀκόμα καὶ ἐτοῦτον ἀνάμεσόν τος μάνα καὶ θυγατέρα ὅτιν νὰ τὴν ἔχην / εἰς
τὸ ἴδιόν τῆς σπίτιν ἢ κερά Μαργαρίτα καὶ νὰ τὴν κυβερνᾷ καὶ νὰ τὴν μαντινιέρην
σὲ κεῖνο ὁποῦναι τῆς χρεὶ / ας κατὰ τὴν τάξιν καὶ εἰς ἐκεῖνο ποῦ εἶναι τῆς δύναμῆς
τῆς ἕως τὸν μπρῶτον ἐρχόμενο Ἰούλιον καὶ ἄ / πὸ κεῖ καὶ κεῖ νὰ παύγην ἢ κερά
Μαργαρίτα ἀπὸ τὰ ἐξοδὰν τῆς καὶ ἄς τὴν ἐθεωρεῖν καὶ ἢ ἄλλην τῆς / θυγατέραν
καὶ πάλι ἂν τῆς τύχην θάνατος ἕως τότες νὰ πηγαίνει λέγειν ἢ ὁξοδὸν ἀνάμεσαν /
τὶς δύο τῆς θυγατέρες σὰν καλὰ τὸς ἀφήνει τὰ σπίτιαν τῆς. Εἰς ὅλον τὸ πα[ρὸν]
γεγραμμένον ἔμει / να κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους
μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου / ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν — — —

/ — Κωνσταντῆς Τζαμενοῦκος μάρτυρας τᾶνωθεν — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

360

Ἀντὶ καταβολῆς δόση

φ. 199^v

/ Φ. 205

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 22/
εἰς τὸν οἶκον τοῦ [εὐλαβε] / στάτου παπᾶ κυρ Γεωργίου Μελισουργοῦ ἐδῶ παρὼν
ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κύρ Κωνσταντῆς [Πα] / σαγενίτης καὶ ἢ κερά παπαδιὰ πρε-
σβυτέραν τοῦ ποτὲ παπᾶ Νικολάου Μελισουργοῦ καὶ ὁ μισέρ / Κωνσταντῆς Τζα-
μενοῦκος λέγοντας τὰ αὐτὰ μέρην πὼς ἐπειδὴ καὶ ὁ μισέρ Κωνσταντῆς ὁ [ἄ] / νω-
θεν Τζαμενοῦκος καὶ νὰ ἦρθεν ὁπέρισυν καὶ νὰ ἔδειξεν μὲ γράμματα καὶ μαρτυρίες
πὼς / τοῦ ἐχρεώσταιε ὁ ποτὲ Ἰακώβος Μπάλιος ἔπγασεν τὸν ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ
κύρ Κωνσταν / τὴν καὶ τὴν κερά παπαδιὰ ὡς πρόσωπον τοῦ ποτὲ Ἰακώβου ἐπειδὴ
καὶ νὰ εἶχασιν τὸ πρᾶμαν / του ψυχικὰ εἰς τὰ μοναστήριάν τος καὶ ἔτζι ἐκόψασιν
ἀπὸ τὸ πρᾶμαν τοῦ ἀπὸ τὸ ἄ / μπέλι ὁποῦ εἶχε ἀπὸ τῆς μάνας του καὶ ἐδώκασιν του
διὰ τὸ ἐκεῖνο χρέος καθὼς διαλα / βάνει ἢ γραφὴν ὁποῦ τοῦ ἐκάμασιν εἰς τὲς πρά-
ξεις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος. Τώριν πά / λι ἐσηκώθην ἢ Ἀργυρὴν λεγομένην
τοῦ Σταμπολάκην καὶ εὐρέθην κληρονόμισσαν καὶ ἐδι / κὴν τῆς μάνας τοῦ ποτὲ
Ἰακώβου κατὰ τὴν διαθήκην τῆς μάνας τοῦ μπρολεγομένου Ἰακώβου / καὶ ἔτζι
ἐπῆρε τὸ ἄνωθεν πρᾶμα ὁποῦ τοῦ ἐδώκασιν τώρι ἐπειδὴ καὶ νὰ τὸ ἐπῆρασιν ἐ / κεῖνο
τόριν τὴν σήμερον ἐστείλασιν ἀποκοπτάδες τὸν κύρ Ἀντώνιο Μολήρην καὶ Λιαρ-